

Турцы те, и отрѣзаха му глава та: послѣ же туриха я въ кожень мѣшець съ медь наполнень, за да бы могла пресна да се отнесе въ Бруса султану въ знаменіе побѣды: а папина та войска много падна безъ числа, а Турцы те главы те имь рѣжеха и могилы големы правеха, а трупове те имь горы големы въ знаменіе вѣчное. И беше страхъ и ужась големь.

Слѣдъ това Мурать отиде въ Анатолю на Узунъ Хасана шаха Персидскаго: а во Едрене остави сына своего Магомета втораго султана Турскаго.

Въ това време Георгій Страшимиръ царь Болгарскій, и князь Владиславъ братанецъ неговъ, и Янкуль воевода Битолскій согласихася и собраха войска многу. И така Георгій убо отиде на Златица, и разби Мустафа паша, и уби го и сичко то му воинство до единато: послѣ отиде на Нишь и разби Османа везирина Турскаго, въ лѣто Господне 1447. Найпослѣ отиде въ Сербія.

Янкуль же воевода отиде на Влашко, и разби Магзегъ бега близо при Букурещъ: послѣ разби Юсеинъ Паша на Яловица рѣка, и изгна сички те Турцы изъ Влашко: послѣ отиде на Родостоль или Селистра, и найпослѣ на столный градъ Терновъ.

Князь же Владиславъ, кой то беше возраспомъ 23 лѣта, отиде въ Добриджа, и обсади градъ Варна.

Въ тья времена върнасе султанъ Мурать отъ Узунъ Хасана и дойде въ Бруеа: понеже сынъ неговъ му беше отписаль, защо Болгаре те успѣвать и на ближавать и Едрене да земать. И абіе собра до 300000. души войска, и отидевъ въ Болгарія, сразисе въ Шумень сось Владисла-